

Sy-li spěwał,
Pilnje džělał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw spróeny
Napoj móeny
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džělaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ěi khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ěe!

F.

Sserbske njeđželske łopjeno.

Wudawa ƙo kóđu ƙobotu w Smolerjez knihicziščejeńi w Budyšchinje a je tam ja schtwórtlětnu přichedplatu 40 np. dostacž.

7. njeđžela po ƙwjatej Trojizy.

Sap. štutki 6, 8—15; 7, 55—59.

„Wj macze wjele czerpicž mojego mjena dla“ běšche tón Anjes ƙwojim wuczobnikam wěščežil. A bórny ƙo tole wěščeženje dopjelni. Lědy je ƙo přenja wošada sa-ložila a czerpjenja ƙo tež sapočnu. Pětr a Jan buschtaj přched wyšoku radu stajenaj. A hladať khornych Schčžěpan bu přeni ƙrwatny ƙwědł sa ewangelij. S nim sapočnje ƙo dołhi czežki czaš pschěščěhanjom sa tschěščizjanom.

Prěni ƙrwatny ƙwědł sa ewangelijon.

1. ƙať wón wo Ahrystušu ƙwědčzi;
2. ƙať wón sa Ahrystuša czerpi;
3. ƙať wón s Ahrystušom wumrje.

1. Schčžěpan nještara ƙo jenož sa cžěłne derjehicze jemu poručenyh khudnyh — ale wón je pódla duchow- paštyť. Se semštim darom sawostaji w hětach nusy tež duchowne žohnowanje a s tym wobšwědčzi, ƙo ewangelijon njewobšteji w próšdnyh ƙłowach, ale so je duch a žiwjenje a bójska wěrnosć. Njeje to jašnosć ƙrašnosće Ahrystu- šoweje? Jesuř ƙedzi pola samaritškeje žónškeje a prošy wo wodu; hnydom pschindže rosrěčžowanje na wodu, tiž ƙo do wěczneho žiwjenja žórli. Wón našnczi 5000 a jich myřł słozi na tu jedž, tiž woštanje do wěczneho žiwjenja. Wón wubudži mormonyh a praji: Ja ƙym to horjestawanje a to žiwjenje. Widomny dar je jeno šnamjo njewidomneje hnady, jenož saložkny kamjeń sa natwarjenje dusche.

A njeđyrbi ƙo tež s twojeje wutrobny, s twojeju

woczow, s twojich ƙłowow něšto wot Ahrystušoweje ƙrašnosće wón ƙwědčiz? A we twojej wotłnosći, njechajš se ƙwojej wošobu ƙwědčiz sa wěrnosć ewan- gelija a Ahrystušowemu dušej a lubosći w tebi ƙnježicž dacž?

Pohladajmy, ƙať tón jednory Schčžěpan nad ƙwojimi šrěczniwymi šdžěłanymi pschěczimnikami ƙnježi. Schčžěpan njeje bohaty na duchu, ale ducha pošny, pošny ƙwjateho Ducha. Jednore ƙłowo wo tschizowanym Ahrystušu, Židam pohóršcht a Gricham hluposć, ƙo tu ƙrašnje wopo- ƙasuje jako bójska móž a bójska mudrosć. Duž džiwa njeje, so niz jeno to, cžehož bě jeho wutroba pošna, pschěš röt wundže, ale so ƙo tež jeho woblicžo ƙwědčěšche. (Sch. 15.)

2. Wón czerpi sa Ahrystuša, w pošlušnosći sa nim khodžo (sch. 11—14; 56—57). Tón Anjes běšche s ƙwo- jim wuczobnikam prajił: „Schčžě chze sa mnu hič, tón wšmi ƙwój tschiz na ƙo a poš sa mnu!“ To běšche wón do přědka prajił, so njebychu ƙo na nim pohóršchowali a na jeho wěrnosći dwělowali. Někto pschindže tole khodženje sa tym Anjesom pschěš tschiz a czerpjenje. Židowška wyschnosć staji Schčžěpana pschěd ƙud a pyta wopacžnyh ƙwědłow, runje ƙaž pola teho Anjesa ƙameho. A Schčžěpan wě, so ma sa ƙwojim Šbóžnikom khodžicž, a wón dže pošlušny pucž czerpjenja sa teho Anjesa. To tež my wěmy a ƙwój tschiz nješemy. Ale ƙať? to je wažne pra- ščenje. Wj dyrbimy hič w cžichej myřli a sčerpliwosći pucž czerpjenja, ƙaž ƙo wón podda do wole ƙwojeho Wótza. ƙaž Ahrystuř sašo nješwarješche, hnyž ƙwarjeny bu, nje-

hrožešče, hdyž čerpiješče, ale wscho temu poruczi, kiž pravje budzi, taž tež Schčžepan. Schčžepan njebešče wschitke čerpijenja s Šhrystušom.

3. Wón wumrje s Šhrystušom, hdyž wón sa šwójich nješčeczelow prošy (sch. 59), kaž je to tón Šnjes tež čžinič. A to plačzi tež sa naš wschitkič, hdyž šo tež wot naš nježada, šo bychmy jako martrarjo wumrjeli. Schčžepan šo k šmjerči bliži, dyrbi šwój dom wobstaracz, to njerěka jenož, se šwojeje šwójbu a s tymi šwojimi šwoje naležnosče sarjadowacz, ale tež se šwojimi nješčeczelemi do čžista pschincž. Schčžepan šwoje rachnowanje s njebeškami čžinič, šo by naš žana wina njewobškoržowala psched Božim trónom, potom dyrbimy tež šwojim winikam jich hrěchi wodawacz. To dyrbi naš posledni skutk w žiwjenju byčž, potom tež šmilnosč dostanjemy na dnju šudženja. Š wjebelej nadžiju poruczi Schčžepan šwojeho ducha do Jesušoweje ruki. Pschetož wón je tym šwojim šlubit: Šdžez ja šym, tam dyrbi mój šlužobnik tež byčž, a šwěrnny šlužobnik, kiž je hačž do kónza pschětrač, běšče Schčžepan. Kaž šurowy a čžwilepošny běšče tež jeho kónz, wón běšče tola „wušnjenje“. Wón položi šwojeho ducha do Jesušoweje ruki a wjedžišče, šo je derje šhowany kaž džěčžo w macžetnej ruzy hačž k wjebelemu wotučženju.

Hdyž my se šwojim Šbóžnikom šhodžimy w žiwjenju a čerpijenju, potom budže tež nóz našcheho wumrjećža wot Jesušoweje krašnosče wobšwětlena a ty móžesh šo wuškowacz do ruki šwojeho Šbóžnika w šbóžnym woczakowanju wotučženja pschi wutrobje Božej. Duscha, horje k njebeškam! Šamjen.

Wumož naš wot šleho.

S přenich čžahow šchescžijanštwja je nam wot jeneho stareho žyrtwinského špišaczela šlědomaze powjedanečžo wukhowane. Šomšči šhěžor Domitian, šurowy pschescžěhač šchescžijanow, běšče šhonit, šo šu hiščeže někotři potomnižy s Šhrystušoweje šwójby w Šalāštinje šbytkni. Wón da tych ludži k šebi pschincž a šo jich woprašča, hačž šu woni s Davitoweje šwójby rodženi a kaš wjele kublow maju. Woni džachu, šo hromadže male šamóženje wobšedža, s 39 jutrow kraja wobštejaze, kotrež šami wobdžělaju a wot čžehož šwoje dawki plačža. Pschi tym pokajowachu šwojeje wot džěla mošlatej ruzy. Wón šo jich na to wo Šhrystuš a jeho kraštwje wuwoprašchowasche, hdy, kaš a hdy šo tošamo šjewi. Woni wotmolwichu, šo to njeje žane šwětna, ale njebešče, njewidomne kraštwjo a šo šo wono na kónzu šwěta šaloži; potom Šhrystuš we šwojeje krašnosčzi pschincž, budže žiwych a mornych šudžicž a kóždemu po jeho škutfach plačžicž. Šako šhěžor to škuschesche, šazpawasche wón šymplojščž tychle ludži a da jim njewobšchodžonym hičž. Woni šo na to domoj wrócžichu a jako Šnjesowi pschitwusni hiščeže wjele lět čžišče a njewobšedžbowani žyrtwi pschedštejachu.

Čžile jednori ludžo šu wobraš wschěch wěrných šchescžijanow. Woni šu s kralowšcheho rodu, pschetož „Šhrystuš je naš kralow a měšchnikow ščžinič psched Bohom“, ale žadny nima šdaczža wo wyškošej doštojšnosčzi, kotruž je jim tón Šnjes dač; woni šu k njebeškej šwobodže powołani, ale šu hiščeže pod čžiščžom čžěžkeho džěla živi; wschitko je jim wotšafane, ale hačž do nětku jim jeno hiščeže někotre pjedže šemje pschibškuscheju; woni šu pola Boha w čžesčzi, ale dyrbja šo jako šymplojščž ludžo šazpawacz dacž; woni dyrbja wěčžnje živi byčž, ale šu hiščeže šmjerči podčžišnjeni. Šunje kaž bě Davit hižom ša krala žalbowany, jako wón hiščeže ša šadlami šwojeho nana šhodžesche; jako Šawl lebiju do njeho mjetasche a jeho wschědnje se šmjerčnym štrachom

pohrožešče; jako wón wotehnaty a kaž do klatby daty mjes Šilisterami wokoło šbudžesche a ani dlon kraja njewobšedžesche: taš nješe tež šchescžijan šwój poklad w hlinjanych šudobjach a čžata na šjewjenje šwojeje krašnosče we wěčžnym kraštwje Šesom Šhrysta. Šak rošdžěla šo šchescžijan wot šwětného čžlowjeka. Šutón ma wscho šwoje w pschitomosčzi a njemóže ženje k wěrnemu wobšedženštwu pschincž, dokelž šo jemu pschitomosčž pschezo pod rukomaj pominuje; šchescžijan je tež w pschitomosčzi živy, ale ša pschichod, a jeho luboščž, jeho žedžiwosčž a nadžija je šamnemu njebeškemu šerštwu pschitwobročžena, kotrež jeho s bješdwělněj wěštoščžu junu woczakuje. Wón je tehodla s dobom woboje: šhudy a bohaty, mašy a wulki, niški a nadobny, šazpjeny a krašny. Wón hižom nětko triumširuje, hdyž na šbóžne „junu“ myšli; ale w pocžahu na čžiščž pschitomosčže a horjo tuteho čžaha dyrbi šo wón hiščeže modlicž: Wumož mje wot šleho!

F.

Šswěrna wutroba.

(Š. Šlemming.)

Šrawa wutrobina šwěra
Ma najwyššichu plačžišnu;
Šbožowny je, pošny měra,
Kiž wě šwěrnny wutroba.
D kaš moje myšle hraju,
Šo ja šwěrnny dušchu šnaju!

Šječ je noha šboža šhroma,
Šječ je šbože nještajne;
Šswěrna wutroba ta pošha
Šschewincž, šchtož pschecžiwne.
D kaš moje myšle hraju,
Šo ja šwěrnny dušchu šnaju!

Šona jeno radoščž šwoju
Šwidži w druhoh' šprawnosčzi,
Šruhoh' nusu ma ša šwoju,
Šjedžěli šo w čžěšnosčzi.
D kaš moje myšle hraju,
Šo ja šwěrnny dušchu šnaju!

Luboščž rad ša šbožom hlada,
Šohatštwo šo rošdrjebi,
Šjanosčž rucže hinje, pada,
Šswěrna dušcha wobšteji.
D kaš moje myšle hraju,
Šo ja šwěrnny dušchu šnaju!

Šječ šym tu, nječ šym ja druhdže,
Šrawa šwěra nješhabla,
Špokojom je pschezo wschudže,
Štanje šaš', bě padnyla.
D kaš moje myšle hraju,
Šo ja šwěrnny dušchu šnaju!

Šicžo škóšsche, hačž hdyž šwěrnny
Šswěrnny dušchu namaka;
Šuž šym ja tež šradny, měrnny,
Šbože Šesuš k šwjaskej da.
D kaš moje myšle hraju,
Šo ja šwěrnny dušchu šnaju!

Šurij Šrósč.

Agapy.

Eslovo „Agapy“ je s grichiskeje rěcže wšate a poznamjenja „hospčiny luboscže“ w přenjeje křesćijanskeje zyrkwi. Sednu křesćijanski spisowaczel druheho lětsotka nam křowjecenje tychle hospčinow luboscže na blědomaze pschijomne waschnje wopisuje: „Mascha hospčina dawa to, sčtož je, se křowjim mjenom spósnawacž; wona nješe mjeno luboscže. A byla tež pschi tym placžba wulka, to je pschezo. dobytč, teho Anješa dla wudawki činicž; pschetož my s tymle wofschewjenjom wšech křudych swjebelamy. Se to křwja-tocžna hospčina, a kóžda nje-pschistojnosč je pschi tym wufamkujena. Předy so sa blida nješydamy, doniž so modlili nješymy; jěmy tač wjele, kač to hlób žada; pijemy tač wjele, kač so to s pózczi-woscžu snješe; našhycujemu so tač, so pschi tym njesahywamy, kač je tež nóž k modlitwje pošwjecžena; wjedžemy rěcže, kotrež móža so tež wot Boha křschecž. So tym so křebi ruzh smjěmy a křwězu sašwěcžimy, so kóždy namolwja, so by něsčto k Božej křwalbje a k powšchitkowemu natwarjenju prajił abo spěwał. Pschi tym so pokaže, kač je pič. S modlitwu so hospčina skónczi.“

F.

Wobrasny s pola snutskowneho mišionstwa wot lěta 1906.

(So rošprawje krajneho towarštwja sa snutskowne mišionstwo w Sakskej 1906.)

2.

Wustawy w Röderingym dole.

Hdyž wot Lubija po železnicy do Draždžan jědžesč, pola měšta Radeberga křótko předy Draždžan psches rěcžku Röder pschindžesč. Něsčto niže Radeberga w jejnym dole 3 wustawy leža, kiž so wot towarštwja sa snutskowne mišionstwo sałožene.

1. Betlehemski wustaw Augustusbad. Tu kóžde lěto w czopłym czaku křwla džěczi pschihadža, so by sa čžělo a ducha pošhlnjenje pytała a w křesćijanskim duchu so wothladała. Kajač Boža dobrotu to sa wjele blědych, křabuschkich měšchczanskich džěczi! 1906 buchu wot 7. meje hač do 20. septembra pschezo na sčthri nježele kóždy křóčž něhdže 80 džěczi (s wjetšcha holžy) wšcho do hromady 330 hospodowanych. Najwjazy běšche jich s Draždžan.

2. Žonjazny dom Tobiašowym młyn. Tu žónske (wo-šebje nježenjene) hospodu dostanu, kiž so bjes džěla a křwya a domišny. Wschelake s jastwa pušchčzene tu přenjeje hospodu nadeńdu. Pač wot křwojich pschuwšnych a jim blisko stejazyh póškane, pač kame wot so wo durje křapaja, so bychu něsčto čžaka tu pobylke w džěle (na polu, w jahrodže, w pľofarńi a blotowarńi) a pod wliwom křesćijanskeho porjada sažo wěšte, dobre křesćijanske žiwjenje nawukle. Wjele jich pač so wot tam do křlužbow, pač dom wróčzi, husto tež so nahle abo mjelcžo wotšala. 1906 buchu 40 wošobow pschijatyh, 3 drubi křóčž, 2 hižo křeczi křóčž. Sa 38 je na jene dobo měšto k pschebnytkej. Sa pschebnytk so kóždy džěń 50 np. žada, kiž so pač tež, je-li nusne, spušchčža. Prawe je to napišmo tam: „Sčtož ke mni pschindže, teho won njewu-storcžu.“ Čžezke, s džěla nježakowne je tole džělo: žónske, s praweje kolije wuběžane abo wucžischčžane, sažo do njeje pschinjescž, tola s wjetšcha tež pošohawane džělo.

3. Epileptiski wustaw sa na padawu křhoroscž čžer-pjaznych w Małym Wachawje. Kónž sańdženeho lěta běšche jich na 90 tajkich wobohich čžer-pjaznych we wustawje; licžba bu sahoje-nych, licžba nowych pschijatyh. Pschijeczi budža młodži, hač do 18 (15) lět stari, so bychu po čžěle a po duchu wothladanje dostali a hdyž nješbu k sahojenju, we wustawje pschebnytk wotkřowali. Křesćijanska luboscž jim pyta křlužicž a pomhacž, tym po čžěle swjasanym a po duchu tež s wjetšcha wofšlabjenym. Wobras dobreho

pastyrja w modlerni, tač so nam psiche, wšchitzy snaja. Dwanacze-lětna holčka pač, jako bu jej přeni křóčž pokasany a prajene, so Šbóžnik wozki do nješbje nješe, so praschecže: „Ma k temu tež wulki rěbl?“ Pošjedanje, čžitanje, schpruchi, schtuczi maja so husto s wulkej próžu wucžicž. 6 džěczi bu pač 1906 konfir-mirowanych.

Wschitzy, kač daloko nješbu na křžo swjasani, něsčto wužitneho čžinja. Tač na polu, na křyž, w jahrodži pomhaja, w lěcže do holanskich jahodow křodža, pač wošebje w symje wšchelake wurěšo-wanje do drjewa s pičku došnjeja: schpruchi na sčžěnu, křchize, křschčžiki čžinja, tež křobny plecžej, kotrež so potom pschewawaja. S wjetšcha wšchitzy rady džělaja: holžy maju w křchinskim džěle, schtrjowanju, schicžu, žónske w pľofanju křwoje wužitne škutkowanje. Wutrobnye wozžerštwu wustawa pošh wo wšchelake wězy k psche-trjebanju: staniol, žigarowe křschčžiki, bancžiki, křschčžuli šbnytki wot plata, wofšny, židy, parle, wobraski, knižki, hřny, nošchene wězy a drašty. Kuberty k wurěšowanju markow so sa tych křlabnych witane. Kóžde hody s došola wokoło tajke wězy tam pschindu kač tež pjenježne dary so dawaja. Sčto njeby tež wobohim prawje wjele wješela pošchak! Wulět na wofach, lětny křwjedžer, Bože džěcžo, to so kač křlócžne pruhi sa jich dušchu. 3000 hřimnow buchu wustawej wot jeneho pschecžela wotkřawnych, 200 hřimnow wot druhého nětk njebožicžkeho jako pošledni poštrow póškanych. Tež čžrjódka hroma-džerštw po pjenježkach je něsčto hódne swjedla.

Wschudže so na křwěcže hišchčže dobročžiwne dušche; a hdyž so s wjele druhimi pschirunajš, dnybisch wufnacž, so ty w dobro-čžinjenju hišchčže nasad stejisch. Derje tym, kiž budža junu wot-poczowacž křmécž wot křwojeho dobreho křesćijanskeho džěla. Njech so sa wobohich w Röderingym dole tež placži wot tych, kiž maja tam tych křwojich wobštaranych, dha ma tola towarštwu snutskow-neho mišionstwa k temu hišchčže wjele doplacžowacž, kač tež wono psches křwoje wothladački (diakonish) křlužbu čžinicž dawa. Wono wocžakuje podpjeru wšchěch křmilnych.

Sčtož byčž dnybisch, budž wopravdže! —

„Pomhaj Boh!“ so wšchudžom štrowja Šserbja rady
A „Wjeršch pomaj!“ so pěnje podžatuja;
Sako pschihłuschnosč to nusnu pošacžuja
Wschitzy, kotsiž w šdžělanoscži nješbu sady.

Šserbja, křerbšy štrowčže so wšchak na wšchě pady!
Njech waš njebolazy žusy wufměschuja,
Njech šej nablasnosčže wšchelke wo waš žuja,
— Š Božej, niz s hordych, seže wy, Šserbja, hnady! —

Duž tež křwěru šdžělanoscž šej křerbštu hajče,
Šserbšy čžitajče a křerbšy wufublujče
Šso džě w pišmowštwje tež jako Šserbja wěrn!

Šserbštu rěčž a wěru wótzow sašhowajče,
Na wšchu njerodu a nablasnosčže plujče!
— Bohu Wjeršchnemu a Šserbštwu budžče křwěrn! —

U.

Stawisna Křhřstufoweho pschekřasņjenja.

(Poštracžowanje.)

4.

Wěrnny šeršhta a jeho póškli.

Mark. 16, 14; Luk. 24, 36—48; Jan. 20, 19—23.

Na wjecžor dale nježelu, jako so
Pač póškli běchu k towarštwu swjasali,

Ssej sesamkali durje bėchu,

Š bojoszczu pschewfaczi psched židami.

2. A hdyž ja blidom rėczachu wo nim fej,
Ssam Jefuž pschidžje, štejesche wobrijedža
Mjes nimi a k nim dżesche mile:
Mėr s wami budž! — moji šhromadženi;
3. Pał postrożeni jara šo bojachu
Ssej pomysłiwšchi, so widža ducha tam.
A k nim wón dżesche: Šchto šče, wbošy
Wy, tola wulžyschnje nastrożeni?! —
4. A czoj' dla tajke myšle we wutrobach
Sso waschich struchlych šbėhaju bojasne?
Tu wohladajče ruzy mojej
A mojej nošy; ja šam šym tudy!
5. Sso podótkujče mje dale domėrnje
A wohladajče s woczomaj šwojimaj!
Wschaf nima cžėla ani kosče
Duch, jako widžicže, so to ja mam. —
6. A hdyž to prajil bėšche, jim pokasa
Nėtk ruzy šamej s nohomaj pschecželnje;
Pał woni hiščče njemėrjachu;
Wješelosč pschewšala bėšche wschittich —
7. A špodžiwachu jara šo sraženi.
Duž wón k nim dżesche: Macže šchto k jėdži tu? —
A pjecženeje fruch tam ryby
S njedowej plaštu jom' poskicžichu.

(Pšchichodnje dale.)

Boža pomoc w nusu.

(Pofracžowanje.)

Tři lėta bėchu šo mjes tym minyłe. Mėrczinkež nan bė šo s tymi šwojimi se wscheltej nusu dale bėdžil a jenož cžėžy bė šo jemu nėkał radžilo, na kubleschku wostacž. Dha bu wón jedyn džeń na hamt žadany a tam jemu šjewichu: so, dokelž tón, kiž je tych 3000 šlotych šhubil, šo njeje wušlėdžil, dha ma tón, kiž je te šame namakał, wėšte prawo na nje. Semu buch teho dla te pjenješy pschepodate, s tym wumėnjenjom, so ma šo kapital wu-požecžicž a so ma wón jenož dań wot njeho wužiwacž.

W tym šamym cžapju bė najwjetsche burske kublo wo wšy na pschedań. Mėrczinkež nan je kupi a te namakane pjenješy k temu nałožil, so by je šaplacžil. Šchtož wysche wosta, bu na wuporjedženje twarjenjom a polėpschowanje polow a kukow wažene. Pšches mudre hospodařstwo dosta ja krotki cžap tuto kublo wo tšeczinu lėpschu placžisnu a Mėrczinkežy mėjachu šo derje.

Kóžde lėto bu tón džeń, na kotrymž bė Mėrczinkež nan te pjenješy namakał, šwjedžeńšy wobėndženy. Wacžol, kotryž bė w starej kšchinje derje šchowany, bu na blido položený a stary Mėrczinkež dzeržesche rėcz, w kotrejž na prijedawšchu nusu, kotruž bė se šwojimi mėł, a na hnadnu pomoc s džakom pschecžiwu Bohu temu šnješej špominasche, psches kotruž bė šo jich šbože pschisporilo. Tutu šwoju rėcz pał šlėnczi wón kóždy ras s tym šłowom: Tego šnješa rada je džiwna, a jeho mudrosč je kražna.

Šažo bė šo šchyrnacže lėt minylo. S pobožnym kšchescžijanškim waschijom a se šwėrnej džėlawoszczu bėchu šo Mėrczinkež ludžo

Božeho žohnowanja hódni wopofasali. Nan a macž šwoje bėle wlošy na hłowje s cžescžu nješechtaj a džėcži bėchu wotrostle niz jeno na lėtach, ale tež na mudroszczu a hnadže pola Boha a cžlo-wjekow. Najstaršche holžy bėchu šo derje wudałe a Šan, najstaršchi šyn bė šebi šwoju cžetu Šańžu sa žonu wšal. Michal a Pėtr bėschtaj něschto namuškoy; jedyn bė wucžer, drugi koprola pola wojakow; Šejna a Šchryšilka bėschtej doma w hospodařstwe macžeri pomoznej a Šustelk, kiž bė šańdžene jutry na paczerje wukhodžil, bė pola jeneho pschekupza w mėscže na wucžbje. Bože žohnowanje w bohatej mėrje na Mėrczinkež domje wotpoczowasche.

Jedyn wjeczor šedžesche šažo Mėrczinkež nan s ludžimi sa blidom a roškasowasche cžėledži, šchto ma šo na druhi džer džėlacž, jako wješny štražnik do jstwy stupi a Mėrczinkež, kiž bė sa wješneho rychtarja wušwolent, šjewi, so wonka pschede wšy zušy muž leži, kiž na wschitke praschenja, šchto je a hđže čže, bludne wotmol-wjenja dawa a je po šdacžu jara šhory. Šnydom poda šo Mėrczinkež nan se šwojim šynom a se štražnikom na to mėstno, hđžež teho zuseho muža namakachu, kotrehož ša šyma šchapesche. Štražnik bu po lėkarja póbšlany a tón šhory muž wot nana a šyna do jeju doma donješeny.

Šako lėkar dónđže a bė šebi šhoreho wobhladał, praji wón, so wschaf je šo tón wbohi zušbnik, kiž bė hubjenje došč šwoblekany, našymnil a so wón do cžėžkeje hėžneje šhorosče šapadnje a so durbja jeho, dokelž hrosneho wjedra dla dale pucžowacž njemóže, tu šchowacž a wothladacž.

Mėrczinkež macž a jeje džowka šhoreho šwėru wothladowaschtej, a hacž runje bė šhorosč cžėžka a štyšna a durbjachu džeń a nbž pschi jeho kožu šražowacž, dha šo jim to njewostudži. S jeho bludnych rėczow, kotrež wón wjedžesche, šhonicu Mėrczinkežy, so je w zušych krajach daloko wokoło pucžował a w prijedawšchich lėtach šamožity muž byl. Pšches jich njewustawatu lubosč a štarobliwosč šo s tym šhorym bórny polėpschomasche a wón bu sa někotre njedžele wulėkowany, so lėkar napošledk jemu wotpuschcži, šo šažo na pucž dacž.

(Pšchichodnje šlėnczenje.)

Wschelake s bliska a s daloka.

— Njedželu 14. julija popoldnju šwjeczi Budyške poboczne Šustav-Abolške towarštwo šwoj lėtny šwjedžeń w Minakale. Na šerbškim kemschenju přėduje knjes šarał Šschizan s Kotez a na němškim knjes duchowny Šchessel s Draždžan. Šo šwjedžeńškich kemschenjach šmėje šo šhromadžina w hoščenzu. Wy lubych Šserbow s blisfosče napominamy, so čžyli šwjedžeń prawje bohacže wopytacž a s tym šwoju lubosč k našchey drohej ewangelskej žyrtwi šjewicž.

— 4. julija mėjesche Nješwacžidška poboczna šerbška duchownška konferenza w Nješwacžidškim Božim domje šwoje lėtusche přenje šėndženje. Knjes šarał rycžer Šakub, jeje dolholėtny šašlužbny pschedšynda, šo sa cžėšneho pschedšydu wušwoli. Ša pschedšydu je konferenza našlėdnika knjesa šararja Šakuba knjesa šararja Šaktarja w Nješwacžidle wušwolila.

— Šedaktor wo to prošy, so bychu šo jemu sa našche „Šomhaj Bóh“ wschitke powjescže, kotrež žyrtwinške žiwjenje našchich Šserbow nastupaja, k woczisčecžej póbšlale, dokelž je našchi cžitarjo w našchim nabožinškim šopjenu s wėstoszczu woczafuja. Šaf šmy n. psch. wobžarowali, so nješmy powjescže wo pošlednim šerbškim kemschenju w Draždžanach dostali. Wy wutrobnje prošymy, naš njesapomnicž.